

summen, og dermed indgår i en eventuel avance- eller indkomstbeskatning samt i et eventuelt afskrivningsgrundlag, mens det nominelle beløb indgår på saldoen, hvilket betyder, at der først skal ske beskatning af de enkelte ydelser, når den akkumulerede sum af disse overstiger det nominelle beløb.

Erhvervsministeriets, Finansministeriets og Skatteministeriets medlemmer af udvalget og Niels Blomgren-Hansen, Handelshøjskolen i København, er ikke enige i dette synspunkt. Ved vurderingen af, om dobbeltbeskatningen af løbende ydelser ophæves, kan den foreslåede ordning ikke sammenlignes med en situation, hvor beskatningen af de løbende ydelser sker, efterhånden som de betales. I dansk skatteret gælder retserhvervsprincipet som alt overvejende hovedregel, og det har med finanslovsaftalen ikke været tanken at fravige dette princip. Skatteyderen erhverver ret til den løbende ydelse som sådan på det tidspunkt, hvor der indgås aftale om eksempelvis at afstå en virksomhed mod delvis betaling i form af en løbende ydelse. Dette kan sammenlignes med den situation, hvor der betales med et gældsbrief. Modtages et gældsbrief som betaling, vil det være kursværdien af dette på aftaletidspunktet, der lægges til grund ved opgørelsen af afståelses- henholdsvis anskaffelsessummen, og som dermed indgår i en eventuel avance- eller indkomstbeskatning samt i et eventuelt afskrivningsgrundlag. De renter, der ifølge gældsbriefet skal betales, er skattepligtige for modtageren, efterhånden som de forfalder til betaling. Som modstykke hertil har yderen fradragsret for renterne. Eventuelle kursgevinster eller kurstab på gældsbriefet er for selskaber skattepligtige henholdsvis fradragsberettigede.

En løbende ydelse rummer ligesom et gældsbrief såvel en afdragsdel som en rentedel (samt eventuelt en kursgeinstedel). På en løbende ydelse er der ikke foretaget en beløbsmæssig opdeling af de enkelte ydelser mellem afdrag og rente. Det er der heller ikke altid på gældsbriefe. Aftales betaling med en løbende ydelse, skal der således foretages kapitalisering af denne, ligesom ved betaling med et gældsbrief. Svarende til kursværdien af gældsbriefet lægges kontantværdien af den løbende ydelse til grund ved opgørelsen af afståelses- henholdsvis anskaffelsessummen. Forskellen mellem den nominelle værdi af den løbende ydelse/gældsbriefet og kontantværdien er betaling til sælger for at vente med at modtage vederlaget. På samme måde som ved betaling med et gældsbrief bør køber ved betaling med en løbende ydelse have fradrag for dette ekstra beløb, der er udtryk for en forrentning, ligesom sælger bør beskattes af beløbet.

Beløbet kommer først til beskatning på det tidspunkt, hvor den akkumulerede sum af de betalte ydelser overstiger den på aftaletidspunktet opgjorte kontantværdi af den løbende ydelse. Det foreslåede saldo-system medfører, at skattebetalingerne falder senere end ved betaling med et gældsbrief, hvor renterne beskattes løbende i takt med, at de forfalder. Dette er begrundet i karakteren af den løbende ydelse og accepteret ved udformningen af ordningen. Der skal ikke foretages en kursfastsættelse af den løbende ydelse ud over kapitaliseringen. Den løbende ydelse er defineret ved den usikkerhed, der er knyttet til det endelige udbytte af ydelsen, og der er med den foreslåede ordning taget højde for den situation, hvor sælger modtager et mindre beløb end det, som er lagt til grund ved opgørelsen af afståelsessummen og dermed en eventuel avance- eller indkomstbeskatning. Ophører den løbende ydelse således endeligt, inden der er modtaget et beløb svarende til den kapitaliserede værdi, kan differencen fradrages.

Erhvervsministeriets, Finansministeriets og Skatteministeriets medlemmer af udvalget og Niels Blomgren-Hansen mener, at det kan konstateres, at modtageren af en løbende ydelse alene bliver beskattet af det beløb, der rent faktisk modtages, og at der således ikke finder dobbeltbeskatning sted. De foreslåede regler gælder også ved overdragelser, der ikke i sig selv er skatterelevante. Det kan f.eks. være en overdragelse uden skattepligtig fortjeneste til udlandet eller til en andelsbeskattet forening. Eller det kan være en overdragelse uden fortjeneste eller genvundne afskrivninger af en fast ejendom, som er afskrevet af sælger, men som af køber anvendes til et ikke-afskrivningsberettiget formål. Forslaget indebærer ved en sådan overdragelse, at sælger beskattes af den betaling, han modtager for at vente på sit vederlag, ligesom køber har fradrag herfor. Sådan behandles renter også almindeligvis. Efter Steen Askholts, Lars Eghøjs, Henrik Friis' og Kim Munch Lendals forannævnte forslag bliver sælger skattefri af denne rentebetaling ligesom køber mister fradragsret herfor. Forskellen på lovforslaget og de forannævnte medlemmers forslag er, at i sidstnævnte skattefritages renter, ligesom fradrag for rentebetaling mistes. Når ydelserne forløber som forventet ved kapitaliseringen, bliver der slet ingen skattebetaling eller fradrag ved overdragelser, der ikke i sig selv er skatterelevante. Når der slet ikke bliver skattebetaling, er det ikke relevant, om der tages højde for, at skattebetaling i år 1 har højere værdi end senere skattebetaling.

Henrik Friis mener, at den rentegevinst (eller kursgevinst), der foreslås beskattet, er fiktiv. Der bliver